

AȘA AM URCAT – TOȚI – PE PODIUMUL OLIMPIC

(Fragmente din cartea lui Ion Robu "Noi la Olimpiada de la Londra")

O carte scrisă chiar foarte talentat, un bestseller, va uimi puțin de tot, posibil, chiar aproape deloc, cititorii moldoveni, aflați în această lungă perioadă de tranziție, răstimp care-i cea mai cruntă sudalmă japoneză. Ea, însă, este absolut necesară. Fie, măcar și din elementarul respect pentru ceea ce s-a făcut, realizat cu eforturi titanice. O consemnare, o relatare, niște opinii, gânduri, emoții, trebuie să rămână pentru puținii amatori de carte, statistică, istorie, sport. Acesta-i primul îndemn care m-a obligat de data aceasta să mă așez la computer, ghidat de ideea respectivă.

Dintr-o carte nu faci bani mulți. Ești bucuros să ți-i întorci măcar pe cei care i-ai investit. Dacă și rămîne ceva, atunci este mai mult simbolic și în cazuri aparte, atunci când ai un manager priceput sau ți-a reușit figura intrînd personal în acest rol, postură. Dar, omul nu trăiește doar cu bani. Mai sînt și alte valori mult mai importante: respectul față de profesia ta, atunci când ții cu adevărat la ea, dorința de a-i eterniza în măsura harului, priceperii, pe eroii sportivi ai neamului, faptul că nu ai irosit o șansă imensă oferită – posibilitatea de a vedea Jocurile Olimpice de la Londra din diferite unghiuri...

Noi pentru ce ne batem de data aceasta?

Chișinău, 4 iul.2012/MOLDPRES/. Ministrul Tineretului și Sportului, Ion Cebanu a propus la ședința Guvernului primele pentru sportivii care vor avea evoluții meritorii la ediția a 30-ea a Jocurilor Olimpice și Parolimpice.

Inițiativa a fost aprobată. Prin hotărîre de Guvern cuantumul este următorul: locul 12 – 5 mii de euro, locul 11 – 7 mii de euro, locul 10 – 10 mii de euro, locul 9 – 20 de mii de euro, locul 8 – 30 de mii de euro, locul 7 – 40 de mii de euro, locul 6 – 50 de mii de euro, locul 5 – 60 de mii de euro, locul 4 – 70 de mii de euro, locul 3 – 80 de mii de euro, locul 2 – 90 de mii de euro și primul loc – 100 mii de euro. Acoperirea cheltuielilor legate de plata premiilor respective se va efectua din contul mijloacelor fondului de rezervă al Guvernului.

Important este că și valoarea premiului pentru antrenori va fi egală cu cea a sportivului, iar pentru medici și masori – pînă la 20 la sută din valoarea premiului stabilit sau pînă șă 30 la sută în cazul cînd sportivul a fost asistat de mai mulți medici.

La ediția precedentă a J.O. pentru moldoveni medalia de aur a echivalat cu 70 de mii de euro, cea de argint - cu 50 de mii de euro, iar bronzul - 30 mii de euro.

Pînă în prezent, 21 de sportivi moldoveni au obținut bilete de acreditare la Jocurile Olimpice de la Londra.

19.07.2012

Chipurile, nu sînt acreditat la Olimpiadă

Mă telefonează o mai veche cunoștință din lumea sportului. Se revoltă că într-un pliant tras recent cu ocazia deplasării lotului național la Jocurile Olimpice nu sînt, practic, deloc - în afară de data nașterii - informații elementare despre cei 22 membri ai echipei: unde și cu ce rezultat a obținut fiecare calificarea la Olimpiadă, care sînt cele mai mari performanțe înregistrate în cariera sa, reprezintă vreun club sportiv,

cine-i primul antrenor, omul de care a depins mult în cariera sa etc., așa cum se procedează, de regulă, întotdeauna atunci când sînt editate asemenea publicații. Mă mai informează că, potrivit sursei citată, nu sînt acreditat la Jocurile Olimpice.

Deși am avut în mîini acest pliant după festivitatea respectivă l-am pierdut pe nu știu unde. Fac rost de altul și încerc să analizez "la rece" cum stau lucrurile. Modul cum este prezentat îmi amintește inițial de un calendar sportiv, editat anul curent foarte frumos, dar în cele 12 propoziții au fost comise peste 20 de erori gramaticale. Unele dintre ele denotă lipsă totală și de gramatică și de cunoaștere elementară a sportului moldovenesc de performanță. Descopăr și aici o eroare gen calendarul sus-indicat. Boxerul Vasile Belous este prezentat că s-a născut la Grimăncăuți (Briceni). De fapt e din satul Unguri (Ocnița). Pliantul, însă, este adevărat, drăguț ambalat, în hîrtie cretată, de lux. Toți protagoniștii - în costume confecționate cu mult gust. Toate fotografiile - reușite, de calitate. Pe scurt, prezentare grafică excelentă.

Mă uit mai atent. Da, reiese că nu sînt acreditat la Jocurile Olimpice. Ce-mi rămîne de făcut? Să dau dezmințirea de rigoare cu toate datele necesare: acreditat la Olimpiadă, la London Media Centre, în data de 28 octombrie 2011 cu numărul de înregistrare 131001. Am să transmit de acolo știri, reportaje, am , în acest context, o înțelegere stabilită și cu prestigioasa publicație "Săptămîna" la care cîndva am activat, am să lucrez în continuare și asupra cărții despre evoluțiile olimpicii noștri la Londra. La Beijing Internațional Media Centre, în 2008, doar am acumulat o practică bogată, activînd pe patru fronturi mass-media.

Este, totuși, neplăcut că responsabilul de editarea pliantului știa că sînt acreditat, dar a omis conștient faptul, iar doi dintre cei acreditați în costume frumoase, pur și simplu, se vor odihni la Londra, pentru că din cîte cunosc publicația la care activează unul dintre ei va pleca în vacanță în august, iar celălalt nu reprezintă presa scrisă. Faptul îmi amintește de peripețiile unei liste în care figuram, chipurile, și eu, dacă e să dau crezare unora, și unde ba eram inclus, ba scos din ea de cineva foarte-

foarte influent la Guvern. După cele văzute în pliant am mari dubii în această privință.

Forwarded message -----
From: **Registration Team London Media Centre** <registration@londonmediacentre.co.uk >

Date: Fri, Oct 28, 2011 at 3:31 PM
Subject: London Media Centre Registration - Organisation Approval
To: ion.robuc2012@gmail.com

Dear Ion Robu,

Thank you for registering your organisation - Moldovan State News Agency AIS "MOLDPRES" on the London Media Centre online registration facility.

Your organisation has been registered and approved.

The registration number for your organisation is 131001.

21.07.2012

Ordine britanică, respect față de chinezi

Au mai rămas, în fond, doar câteva zile pînă la Olimpiadă. Ultimul obstacol, creat la executivul APSM de N.B. (era și de așteptat), I.O., V.D. (de necrezut, dar adevărat), E.C. (nu credeam, fiindcă niciodată nu i-am făcut nici un rău), este depășit - am primit și viza de intrare în Marea Britanie. Responsabilul de ordine din cadrul respectuoasei

instituții cu care am schimbat câteva vorbe, opinii succinte, în ziua depunerii documentelor, fiind sesizat elegant de cineva că a încălcat astfel regulamentul, este de data aceasta de serviciu la ușa de la intrare. Este curios să afle dacă am primit "undă verde".

Îi prezint pașaportul cu fila ștampilată. Mă felicită sincer cu o atingere de palmă în dreptul inimii, după care ambii dorim spontan, concomitent, să dăm și mâinile. Însă, cum? Doar ghișeul ferestrei permite numai prezentarea documentelor. Soluția vine repede. Ne atingem prin intrarea minusculă degetele mâinilor. Este suficient. Contează doar, în ultimă instanță, gestul. Aud un "Drum bun!". Îi mulțumesc pentru urare. Încă un mit despre severitatea, rigiditatea englezească se spulberă în ochii mei.

Peste câteva zile primesc, cu marele suport al Lilianeii, programul cultural al aflării la Londra. Este foarte interesant, variat. Vizite la stadionul clubului de fotbal Arsenal, la campusul selecționatelor Africii de Sud, Irlandei, Chinei, Japoniei și Braziliei, la un local unde se va povesti și degusta faimoasa bere Fuller, s Brewer, la Tower Bridge, London Bridge, un tur cu autobuzul noaptea prin Londra, vizitarea unui sătuc din preajma Londrei unde se produce vin englezesc (Discover English Wines), o călătorie prin vecinătatea Satului Olimpic.

Foarte drăguț din partea gazdelor. N-ai ce spune. Îmi apare involuntar în memorie ediția precedentă a Jocurilor Olimpice (Beijing International Media Centre). Ce frumos și bine organizat a fost totul. Toate condițiile de lucru, cantină unde, cu un dolar, mâncai de-ți aminteai de fiecare dată despre bancul cu țigănașul pus pe plîns în ziua de Paște, biletele zilnice oferite de organizatori la diferite manifestări culturale. Din cauza programului supraîncărcat de lucru - zilnic urma să trimit știrile la MOLDPRES, reportajul radiofonic pentru Antena C, cronică pentru publicația Moldova Suverană - am dat curs numai la trei dintre ele: Zidul Chinezesc, orașul vechi, reședința împăraților.

Ce mai, organizare și desfășurare a Olimpiadei la cel mai înalt nivel posibil. Mi-au fost întrecute atunci toate așteptările. Mă întreb. Este oare posibil ca britanicii să-i depășească la aceste capitol pe chinezi? Să fie ei mai organizați, pedanți decît proverbialii germani?

22.07.2012

Punctele-cheie ale deplasării și interesele eterne

Frumos, interesant program cultural, ce mai vorbă. Dar nu pentru asta m-am făcut luntre și punte ca să trec canalul Minecei și să ajung la Londra. Am în față un calendar sportiv mult mai captivant - orarul evoluării liderilor echipei naționale, a celor de care se leagă speranțe multe de mărire, glorie, proslăvire și - de ce nu - intrare în istorie nu doar ca participanți la Jocurile Olimpice, ci și pentru eternitate, nemurire.

Un medaliat olimpic ar însemna să revenim toți pe cai albi la Chișinău, să figurăm în lista țărilor care au cucerit distincții, aproximativ 80 din cele peste 200 de state participante. Ar fi o performanță ce ar eclipsa toate neajunsurile semnalate în sportul autohton ani de-a rândul, carențe care persistă, dar, cu toate acestea, cu excepția accidentului de la Atena (2000), care nu au blocat ascensiunea moldovenilor pe podiumul de premiere.

Așadar, unde trebuie să fiu mort-copt, numai ochi și urechi, fixînd totul în memorie și suflet. Să văd chipul radios al câștigătorului, să fiu în preajma triumfului său, al nostru, să jubilăm împreună la o distanță doar de câțiva metri. Vreau totul "pe viu". Cu emoții ce te copleșesc, cu izbucniri de legitimă mîndrie că sîntem o națiune, un popor, care înfruntă cu demnitate intemperiiile tuturor crizelor prin care, din voia soartei, așezării geopolitice, ne este dat să trecem.

Pe 29 iulie va susține primul său meci boxerul Vasile Belous (69 kg), marea descoperire a antrenorului emerit Petru Caduc, găsit într-un sătuc de pe lîngă Otaci, instruit ani de zile cum să dea precis cu pumnii dacă năvălește dușmanul. În limbaj pur sportiv, adversarul, concurentul, din corzile ringului. Este, totuși, o bătălie. Prima după care, dacă câștigă, ne vedem în aceeași arenă pe 3 august, apoi pe 7, 10 august și războiul (turneul) s-a terminat. Ar fi frumos să fie așa. Sper.

Pe 3 august va concura cel mai experimentat atlet moldovean, Ion Luchianov (3 mii metri cu obstacole). Finala este programată pentru 5

august. Ambițioasa Zalina Marghieva, cea care dă tare cu ciocanul deja de câțiva ani la rind, va începe concursul pe 8 august. La 10 august va avea loc finala. Aceleași gânduri îmi sugerează imaginația, ca și în cazul lui Ion Luchianov.

Premiantul ultimelor ediții ale Campionatelor Europene și Mondiale Sergiu Toma (81 kg) ne va spune la ce preț se va vinde aurul, argintul sau bronzul olimpic într-o singură zi - pe 31 iulie. Atunci, conform recomandărilor metodico-științifice transpuse în fapt de Vasile Colța (antrenorul) și de Veaceslav Manolachi (managerul), toate astrele trebuie să-l favorizeze. S-au făcut și rugi, sînt ctitorite biserici pentru ca Cel de Sus să le dea mîna de ajutor necesară ca la finele zilei să încingă o mică horă moldovenească într-o ambianță preponderent britanică. Vom juca-o?

Numaidecît am să fiu martorul ocular al evoluțiilor lui Anatol Cîrîcu (haltere, 94 kg), care va ataca la Londra, pe 4 august, conform rezultatelor sale, de pe pozițiile 2-3. Teoretic, există șanse de a cîștiga, de a urca pe podium. Firește, am să fiu la concursul campioanei europene Cristina Iovu (53 kg), prima halterofilă moldovenească calificată la Jocurile Olimpice, care va debuta pe 29 iulie.

Luptele libere vor pune capac sau cunună așteptărilor noastre. La 9 august va concura "straniera" Svetlana Saenko (72 kg), premiantă la Europene și Mondiale. Deci, există și aici niște premise de a intra în atenția lumii. La 12 august, ultima zi a Olimpiadei, va apărea pe salteaua de concurs Nicolae Cebanu (96 kg), elevul reputatului antrenor Nicolae Oriol. Fac referință la el, fiindcă de planul tactic pe care-l va elabora contează enorm, precum se știe, rezultatul final.

Dacă va fi posibil, o să mă străduiesc să fiu și la meciurile "bulgarului" Anatol Guidea (60 kg), programate pentru 11 august. Pe 8, 9 și 11 august am să țin pumnii strînși și pentru foștii compatrioți, canotorii Victor Mihalachi (România) și cvartetul deja rusesc Vasile Pogreban, Alexei Coroșkov, Alexandru Diacenko și Vitalie Iurcenko, toți multipli premianți la Europene și Mondiale.

Cam atît și cum spunea odată celebrul Ioan Chirilă, patriarhul ziaristicii sportive românești, născut la Cairaclia (Ismail), dacă vizitezi un muzeu (hai să înlocum cuvîntul cu Olimpiadă), trebuie să știi precis, din start,

ce vrei să vezi, pentru a nu pierde timpul. Precizarea de rigoare sosită de la London Media Centre. Pentru jumătate din manifestările culturale programate trebuie de plătit. Deci, pare-mi-se, competiția la acest capitol va fi câștigată de chinezii de la Beijing International Media Centre. Știrea mă face să-mi aduc aminte de fraza plastică ce remarcă pragmatismul englezesc- nu există rivali eterni, ci interese eterne.

25.07.12

Cazul de la Atlanta reînviat la Londra

Pornesc spre Londra cu un grup restrâns de sportivi - Serghei Marghiev, sosit primul la aerogara din Chișinău, fiind însoțit de un grup de fani, atletele Natalia Cerches, Olesea Cojuhari, Elena Popescu, halterofila Cristina Iovu, de evoluția căreia erau legate multe speranțe, care între timp s-au și împlinit. Cu excepția ei, care-i expresia perfectă a concentrării, toți sînt degajați, bine dispuși, în rîndul format spre ieșirea din aeroport. Campioana europeană en-titre prinde un loc pe scaunul din încăpere împreună cu antrenorul Sergiu Crețu imediat ce intră în sala de așteptare. Discută ceva pe toata durata așteptării. Urcă printre ultimii în vehiculul ce ne duce spre avion. Au mai economisit astfel pentru marea competiție de la Londra cîteva picături de energie acumulate anterior la antrenamente.

La puțin timp după decolare, încerc să fac o poză cu ei și cu celebrul nostru campion olimpic Tudor Casapu. Nu iese. Toți pirotesc liniștiți în scaune. Revin la idee în timpul escalei de la aeroportul din Frankfurt pe Main. Mai întîi însă, doresc să realizez un scurt interviu radiofonic. Fac introducerea și îi adresez prima întrebare lui Tudor Casapu. Refuză categoric. "În nici un caz!". Nu mă dumiresc inițial de ce și încerc să leg discuția cu Cristina. "Cristina, treci la loc!", răsună imediat, deja pe ton ridicat, glasul președintelui federației naționale de haltere.

Am înțeles totul. Există anumite superstiții, posibil chiar și o tradiție de a nu acorda interviuri în ajunul competiției. Ele trebuie să fie respectate cu strictețe. Liniște, cît mai multă liniște. Ideal ar fi ca în ajunul startului să se audă și musca cum zboară. Revin în vecinătatea grupului de oficiali, unde buna dispoziție e la ea acasă. Glume cu tîlc rediate artistic,

bancuri originale care descreșec frunțile. Atmosfera ce tronează este și meritul cadrului organizatoric bine pus la punct de gazdele Olimpiadei la aerogara de la Gatwick. În doar aproximativ jumătate de oră, toate formalitățile au fost îndeplinite și membrii delegației sînt luați în primire de șeful de misiune Cristina Vaslianova. Grație dumneaei, economisesc cîteva ore și ajung la stația Stratford în devans. Dar unde-i monumentul lui Robert, locul stabilit de Roman pentru întîlnire?

Sînt puțin derutat. Sun. Se dovedește că monumentul este vechea locomotivă instalată pe terasament mai la o parte. Este chiar de-a dreptul interesant că în această țară li se ridică monumente și mijloacelor de locomoție. Statuile marilor personalități istorice din vecinătatea lui London Media Centre, tablourile imense din interiorul clădirii consacrate altor oameni de vază subliniază, o dată în plus, cu lux de detalii, că trecutul Marii Britanii este respectat cu mare pietate.

Nu am însă deloc timp pentru a le contempla. Vreau să transmit cît mai repede prima știre pentru Agenție. Zadarnică grabă. Peste numai cîteva minute, pică precum o măciuca în moalele capului primul mare stres al zilei - Toshiba care m-a servit credincioasă în urmă cu patru ani pe toată durata activității la Beijing International Centre refuză să lucreze normal la Londra. Și doar în ajun, la Chișinău, totul era OK!

Așa se face că trebuie să apelez pînă noaptea tîrziu la serviciile tehnicienilor Stefan Erb și Athony Harris. Problema nu este rezolvată nici pînă pe la ora 24.00 și ajung în zona unde am să locuiesc pe durata celor trei săptămîni după miezul nopții. Roman a plecat în concediu în seara zilei. Am în buzunar cheile de la apartament, dar am uitat, în grabă mare fiind, la Centrul de presă cartea de vizită cu adresa indicată pe ea. Toată salvarea este memoria vizuală.

Principalul reper este unicul gard de verdeață de la capătul străzii și numărul apartamentului, 12. Parcă aceasta-i strada. Iată și numărul căutat. Cheia, însă, nu merge la lacăt. Apăs în disperare pe sonerie. Prin fereastra de la etajul doi apare chipul unui bătrînel. Privește rece, nedumerit, la mine. Îmi cer în grabă scuze și plec spre următoarea stradă, care începe de asemenea cu un gard verde. Intru, fericit, în casă.

În 1996, la Olimpiada de la Atlanta, după festivitatea de deschidere, am ajuns la stația de metro de unde gazdele urmau să mă ia cu automobilul pe la ora 2 noaptea. Trebuia doar să le telefoniez. Nu am îndrăznit să le deranjez și am stat pînă spre dimineață pe pajiștea din preajmă.

30.07.2012

“Hai, Cristina!”, strigă o voce de bariton din sală

Arena ExCel London, nelipsită și ea de un monument tradițional britanic, postat la intrare, ne-a purtat noroc chiar din startul prezenței în ea. Cristina Iovu obține prima medalie pentru delegația noastră. Cum a fost, cum s-au derulat evenimentele privite din loja presei, de la distanță, ajutat și de monitorul televizorului din față, care a permis uneori intrarea și în culise, în sala de încălzire?

Conform rezultatelor înregistrate anterior, Cristina împarte locurile 2-4 cu Shu-Ching Hsu din Taipei, Aylin Dasedelen, Turcia, și Yuderqui Contreras din Republica Dominicană la startul competiției. Toate au ridicat câte 220 kilograme. Prima în top este Zulfyia Chinshanlo, din Kazahstan, cu 227 la activ. Din punct de vedere teoretic, nu este rău deloc. Există șanse.

Cristina se dovedește a fi cea mai tare la prima probă smuls și începe concursul ultima. "Hai, Cristina!", se aude un glas de bariton în sală. Ridică ușor, asta-i impresia din depărtare, greutatea inițială comandată, 95 kilograme. Antrenorul Sergiu Crețu îi urmărește mișcările cu toată făptura, înclinându-și corpul în ritmul exercițiului. Tudor Casapu îi șoptește ceva în drum spre vestiar. Staff-ul comandă 99 kilograme la următoarea apariție în arenă.

În sală apare un grup de militari. S-a întâmplat ceva? Nu, au venit să urmărească și ei competiția. Ratare. Asta înseamnă că doar peste câteva minute urmează să intre din nou în concurs, fiind ultima rămasă. Sergiu îi masează cu grijă gâtul, tâmplele, capul. Tudor - picioarele. Gongul o cheamă din nou în arenă. "Hai, Cristina!" se aude din nou glasul de bariton.

Ridică sus haltera, care o apasă rău de tot. Picioarele i se îndoiesc sub greutate. "Ține!", strigă Tudor și Sergiu. A ținut-o. Unul dintre cei trei arbitri consideră că greutatea nu a fost fixată regulamentar. Dar, ce mai contează, când ceilalți doi judecători sînt de părere că nu a fost nici o încălcare. Cristina devine liderul competiției.

Toate concurențele ei încep tare proba a doua, comandînd cîte 120, 122 și 123 kilograme. Staff-ul nostru consideră că trebuie de început cu maximă prudență, cu 110 kg. Peste cîteva minute, însă, își schimbă tactica și anunță 115 kilograme. O fixează din prima încercare. Se comandă 120 kilograme. Cristina este chemată pe podiumul de concurs. Apare. Se pregătește. "Stop!", răsună glasul arbitrului principal.

Se descoperă ca mai întîi trebuie să evolueze cu aceeași greutate Shu-Ching Hsu și apoi Cristina. O va deruta faptul ca atare? Nu. Nici o greșeală și greutatea este sus, deasupra capului. Pumnișorii Cristinei triumfă victorios. Șansele la o medalie rămîn intacte. Luptăm. În concurs mai rămîn doar patru concurențe. Două dintre ele nu vor urca pe podiumul de premiere. "Numai nu Cristina!", îmi spun în gînd. Shu-Ching Hsu ridică cu multă dificultate 123 kilograme. Halterele o rotesc la 180 grade pe arenă, dar le ține. Va fi validat rezultatul? Este. Asta înseamnă că s-a egalat cu Cristina și-i mai ușoară. Deci, va avea prioritate în cazul în care marea noastră speranță nu va ridica 125

kilograme. Ratează. De data aceasta, halterele nu se lasă împlânzite de Cristina.

Intră în concurs Aylin Dasdelen. Nu fixează 124 kilograme. Monitorul televizorului o arată în plan mare la vestiare. Este dărîmată. Așa sugerează expresia feței, a ochilor. Nu cred să-și revină, dar mai știi! Deși a ratat, comandă 129 kilograme. Numai astfel rămîne în cursa spre medalii. Nu o ridică. Refuză peste puțin timp să apară la a treia, ultima încercare. Totul este clar. Cristina a devenit medaliată!

Dar cu ce distincție? Zulfyia Chinshanlo fixează 131 kilograme și devine campioană. Cristina ia astfel bronzul, fiind cu 380 grame mai grea la cântar decât Shu-Ching Hsu. Oricum, e foarte bine. Micuța noastră delegație, sosită în sală în frunte cu președintele Comitetului Național Olimpic, Nicolae Juravschi, de la turneul de box, jubilează, cu tricolorul sus. Bărbatul cu glas de bariton strigă jos, nu departe de mine, "Bravo, Cristina!". Se ridică în picioare. Are figură de atlet. Normal, doresc să fac cunoștință. Este ambasadorul Republicii Moldova în Marea Britanie, dl Iulian Frunțașu.

3.08.2012

Una rece, alta caldă și 45 de lire pentru Arsenal

Olesea Cojuhari a ratat, astăzi, calificarea în faza a doua a concursului de alergări pe distanța de 400 metri. La finiş a fost cronometrată în 53,64 secunde. Cu mult mai puțin decît recordul ei personal și național, 52,00, fapt ce i-a permis sî intre, la București, în posesia biletului olimpic de acreditare. Pînă la urmă a încheiat competiția pe locul 33 printre cele 49 participante. La condițiile de care a dispus nu e rău, deși, normal, spera la mai mult.

Serghei Marghiev a obținut rezultatul 69,76 în concursul "ciocănarilor", fapt ce i-a permis să se situeze pe locul 31 printre 41 de atleți. La tinerețea sa, la atmosfera care domnește în sînul familiei, experiența acumulată de cei mari, are toate șansele să progreseze, să se alinieze performanțelor surorilor Marina și Zalina.

Șoc, cu mici excepții, pe 1 august, pentru majoritatea membrilor delegației moldovenești. Și proba B a demonstrat că atletele Marina Marghieva, aruncarea ciocanului, și Natalia Artic, disc, s-au dopat în ajunul Olimpiadei. Cineva știa foarte bine despre acest lucru, dar a tăcut, sperînd că totul va trece, vor fi obținute niște rezultate bune în concursuri și, în consecință, cîțiva bani de cheltuială. N-a mers.

Îl sun pe președintele Federației Moldovenești de Atletism, Anatol Balan. Fac legătura telefonică cu un efort, pentru că am lucrat împreună, reprezentăm același club, am colaborat normal, eficient, întotdeauna. Doresc să precizez de la sursa cea mai bine informată dacă, într-adevăr, așa este. Totul, cu regret, se confirmă. Atletele nici nu au făcut deplasarea la Londra.

"Vom iniția o anchetă de serviciu. Vinovații vor fi pedepsiți", spune președintele federației cu amărăciune în glas. Întrebarea care mă frămîntă este dacă bănuiala experților în materie nu planează și asupra capetelor liderilor lotului de atletism, Zalina Marghieva și Ion Luchianov. În fine, cele rele să se spele, cele bune să se adune. Pică vestea surprinzător de plăcută.

Tînărul dinamovist, Dan Olaru - are doar 15 ani împliniți - a eliminat din cursa spre medalii doi sportivi valoroși. Mai întîi, pe americanul Jake

Kaminski, medaliat cu argint olimpic în concursul pe echipe de la Londra, cu un scor foarte strâns, 6-5. Diferența de un punct spune foarte multe. Dan s-a bătut ca un leu trecut prin multe bătălii ale vieții. A avut atîta încredere în forțele proprii, dezinvoltură, încît și-a obligat temutul adversar să se recunoască învins. Și ceda 1-5, dar spune lumea, a venit Cristina Vasilianova cu un grup de fani, care au început să-l încurajeze zgomotos ca să audă și el, să-i scandeze numele și... a învins. Nesperat pentru multă lume.

A fost prima mare surpriză dupa care a urmat una și mai mare, chiar de proporții. L-a eliminat cu un scor categoric, 7-1, pe reprezentantul gazdelor, Simon Terry, urmașul faimosului Robin Hood. A avut în acest meci un start în forță, de mare maestru, conducînd cu 4-0, spre stupoarea publicului prezent în arenă. L-a lăsat blocat pînă la finișul partidei. De necrezut, dar adevărat. Portdrapelul delegației noastre la ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice, în fond, un puștan, se impune atenției generale într-o manieră spectaculoasă, aplaudată la scenă deschisă de toată lumea.

Pauza zilei m-am gîndit s-o umplu cu o vizită, programată din timp, la stadionul clubului de fotbal Arsenal, fondat în 1886, care se asociază în prezent pentru londonezi cu Emiratele Arabe Unite. Domnul Becki Willis așteaptă grupul de ziariști cu multă răbdare. Unii au întîrziat cu circa 20 de minute. Pentru noi vizita este pe gratis. Urmăresc, între timp, fluxul de vizitatori. Nu este coadă, dar lumea vine mereu. Deci, cele 45 de lire lăsate la casă - aproximativ 900 de lei moldovenești - nu este o sumă ce i-ar putea bloca să nu viziteze loja VIP, vestiarul jucătorilor, să se fotografieze aici lîngă tricoul idolului, să contempleze placa comemorativă a celor 49 de meciuri fără înfrîngeri ale echipei în perioada 2003 - 2004, timp de aproape un an și jumătate, și să stea în banca tehnică de lîngă gazon, pe locul lui Arsene Wenger. Fac și eu o poză acolo undea stătea Arshavin.

3.08.2012

Cine-a spus că britanicii sînt foarte zgirciti?

Programul competițional al zilei demarează cu evoluția lui Dan Olaru, care a surprins plăcut la startul turneului. El a concurat și în

optimile turneului din nou stabil, dar punctele adunate în fiecare dintre cele patru serii- de fiecare dată exact câte 26 - nu au fost suficiente pentru a-l învinge și pe temutul său adversar, sud-coreanul Bubmin Kim. În prima a țintit în 9, 8, într-a doua – în 9, 9, 8, într-a treia a lovit în 9,8, 9, iar în ultima – în 8, 9, 9. Rivalul său a nimerit în acest meci de patru ori în zona de 10 puncte și de două ori a ochit exact în centrul țintei, avind mediile de 28, 28, 26, 28. Scor general, 7-1 in favoarea lui cu punctajul total 110 - 104. Oricum, evoluția lui Dan Olaru a fost una foarte bună dacă luăm în considerare și faptul că în prima zi de concurs a stabilit și un record national, 554 puncte.

Mergem cronologic mai departe. Ion Luchianov se califică în după amiaza zilei în finala cursei de 3 mii metri cu obstacole. Bravo, domn capitan de politie! Calificarea a fost, cum și era de așteptat, dificilă, în extremis. A urcat in trenul cu stația terminus finală, sărind în ultimul lui vagon, practic, din mers. Cum i-a reușit figura?

S-a menținut pe tot parcursul cursei în plutonul fruntaș. Ritmul ei a fost destul de înalt și chiar dacă a încheiat seria sa pe locul cinci, nepromovind direct în finală, timpul înregistrat – 8 minute și 22,9 secunde – s-a dovedit a fi al treilea printre cei care au ratat inițial calificarea și conform regulamentului a fost admis în actul decisiv al competiției. Deja este o performanță. Ideal ar fi ca să fie imbunătățită pe 5 august, ziua finalei unde vor participa în total 15 din cei 39 de participanți la startul reuniunii.

Cu regret, a fost eliminat din turneul olimpic și Vasile Belous. El i-a cedat în optimile de finală ale competiției lui Taras Shelestyuk din Ucraina, campion mondial. Prima rundă, urmarită la monitorul televizorului din față, crează impresia unui raport de forțe egal. Arbitrii, însă, mult mai inițiați în materie, văd altfel lucrurile și acordă avantaj cu scorul 4-1 boxerului ucrainean. În pauza meciului antrenorul Petru Caduc îi explică ceva insistent elevului său.

Runda a doua a desemnat din nou superioritatea lui Taras Shelestyuk. 5-2 indică arbitrii. În repriza a treia, desfășurată într-un ritm mai alert, Vasile Belous parca echilibreaza situația, atacînd dezlănțuit,

dar judecătorii indică din nou avantajul adversarului său cu 6-4. Scor general, 15-7. Petru Caduc îi urează succese în continuare lui Taras Shelestyuk. Așteptam mai mult de la Vasile Belous, dar se vede, atît a fost să fie.

Indispozitia mea este îndulcită la London Media Centre de compania Gelupo, specializată în producerea înghețatei. I-a servit pe toți doritorii, pe gratis, preț de jumătate de zi, cu opt feluri de bunătățuri. A fost prezentă și a doua zi cu alte opt feluri de înghețată. Cine-a spus că britanicii sînt foarte zgîrciți?

5.08.2012

Bronz olimpic cu semnătura Anatol Cîrîcu

Încerc a doua zi, după seara de pomină dăruită cu generozitate de cahuleanul Anatol Cîrîcu, să rememorez, recapitulez, momentele esențiale ale evoluției sale la sala care ne aduce noroc, ExCel London. Să redau ceea ce am văzut de la distanță, am trăit împreună cu el și cu staff-ul care a fost alături, antrenorii Ion Bratan, Sergiu Cretu și președintele Federației naționale de profil, Tudor Casapu, angajat și el plenar în postura de tehnician.

Este o chestie să fii unul dintre favoriții turneului la categoria de greutate pînă la 94 de kilograme, fiind campion european en-titre, și deci avînd multă presiune internă pe tine, responsabilitate pentru speranțele ce se leagă de evoluția ta. Nimic din toate acestea pe chipul lui Anatol la prima apariție pe podiumul de concurs. Calm, sigur de sine, fără nici o tresărire de emoție pe chip, ridică prima greutate comandată - 178 kilograme, asigurîndu-și astfel minimumul de la care se poate de pornit în lupta pentru o medalie.

La 181 kg se poticnește. Din nou nici o emoție pe față. Revine peste puțin timp. Nu vrăjește, nu hipnotizează cu privirile și mișcările halterele, ca și alții. Se apropie de ele și, pur și simplu, le ridică. Același chip de sfinx. Staff-ul, însă, jubilează. Cu 181 la activ pornește de pe pozițiile 4-5 în disputa pentru un loc pe podiumul de premiere. Smulsul nu este punctul său forte. El aplică lovitura de grație, de regulă, la aruncat.

Fixează lejer prima greutate a exercițiului, 220 kilograme. Creează impresia că nu are de ce să se bucure prea mult că a reușit. Așa trebuie să fie, spune chipul său rece, indiferent, într-un fel, la toate emoțiile, aplauzele publicului, emoțiile concurenților din sala de încălzire, care la sigur dau în clocot. Kazahul Ilya Ilyn, campion olimpic și mondial, face spectacol chiar. După orice reușită, îndeamnă cu mâinile spectatorii să-l aclame, să-l susțină. Și publicul parcă atîta așteaptă. Mai ales, membrii numeroasei delegații kazahe. Fac un show în stil mare.

Apar în concurs cei care au comandat greutatea de 226 kilograme. Peste numai aproximativ un sfert de oră va deveni limpede pentru toată lumea cine-s premianții categoriei. Anatol Cîrîcu avansează cu pas ferm pe podium, spre haltere. Execută ca la carte exercițiul. Greutatea este sus, fixată. În sfîrșit, își dă și el frîu liber emoțiilor. Strigă victorios, ridică pumnul drept în sus, victorios. Pe fața lui apare zîmbetul. Ajunge în brațele celor trei tehnicieni, care, de asemenea, triumfă.

Acum se poate de sperat la multrîvnita distincție olimpică. Ar fi bine, însă, mai întîi, de mai plusat niște kilograme la suma adunată. Oferta este de 228 kilograme. Ratează. Este abătut. Acum totul depinde, în special, de evoluția rusului Andrey Dermanov, care a ratat la 225 kilograme și, totuși, a comandat 229 kilograme. Numai aceasta îi mai permite să spere la o medalie. Surprinzător, o ridică și fixează. Încep calculele. S-a egalat în suma celor două exerciții cu Anatol Cîrîcu, dar are greutatea proprie mai mare.

Punctul final în configurația clasamentului celor trei îl pune Ilya Ilyn. Este impetuos, irezistibil. Ridică și 231. Repetă recordul său mondial egal cu 418 kilograme. Celălalt rus, Alexandr Ivanov, are un total de 409 kilograme și se situează pe locul doi. Anatol Cîrîcu intră în posesia medaliei de bronz cu rezultatul 407 kilograme!

Aceeași modestie în priviri la festivitatea de premiere. Ilya Ilyn cîntă pînă la sfîrșit cu mîna dreaptă pe inimă imnul țării sale. Elevul Liceului municipal sportiv din Chișinău, Anatol Cîrîcu rămîne fidel imaginii de ansamblu creată. Este imperturbabil. Pe harta sportivă a țării noastre apare prima medalie olimpică obținută de un cahulean, bronz cu semnătura sa, cea de membru al Clubului Sportiv Central "Dinamo".

5.09.2012

Iau masa alături de Winston Churchill

Atleta Natalia Cerches a încheiat astăzi maratonul olimpic, desfășurat pe strazile Londrei, pe locul 65 printre cele 118 participante. Disputat pe un timp foarte favorabil - a plouat la început ciobaneste,

molcom , dupa care timpul s-a înseninat - 11 dintre maratonistele care au luat startul au abandonat, totusi, pe parcurs.

La stația de metro Westminster, situată în vecinătatea faimoaselor clădiri ale Parlamentului britanic, unul dintre cele mai comode poziții pentru spectatori, primele au sosit un grup de alergatoare din Africa în frunte cu viitoarea campioana olimpica, Tiki Gelana din Etiopia. Ea venit si prima la linia de sosire a maratonului, fiind cronometrata in 2 ore și 23 minute 7 secunde, fiind urmată de Priscan Jeptoo din Kenia la 5 secunde diferență de timp și rusoaica Tatiana Petrova-Arhipova la 22 secunde diferență.

Natalia Cerches a fost cronometrată în 2 ore și 37 minute 13 secunde. Ea a fost aplaudată de publicul spectator cu multă căldură, chiar dacă nu a devenit premiantă, ca de altfel și toate participantele la maraton. La doar câțiva metri este clădirea unde se află London Media Centre. Transmit știrea și revin în perimetrul de unde am urmărit secvențele de la marathon. Vizavi se află parcul pe pagiștea căruia se află, ca de obicei, multă lume. Mulți stau tolăniți, servind pe iarbă lunch-ul.

Hai să-l fac și eu un pic pe englezul. Zis și făcut. Iau un BLT de la Tesco din apropiere, o bere Stella Artois, trec peste drum și mă așez, ca toata lumea pe pagiștea micului parc, flancat în dreapta de statuia proverbialului Winston Churchill, unul dintre marele simboluri britanice.

13.08.2012

Am împărțit locurile 75-78 în lume

Lotul național olimpic a împărțit cu reprezentativele din Qatar, Singapore și Grecia locurile 75-78 în clasamentul general pe medalii la Olimpiada de la Londra. Acest loc onorabil printre cele 204 țări participante a devenit posibil datorită celor două medalii de bronz cucerite de Cristina Iovu și de Anatol Cîrîcu, ambii membri ai Clubului Sportiv Central "Dinamo", în concursul de haltere.

Pe locuri meritorii în clasament s-au mai situat luptătorul de stil liber Nicolae Cebanu, Zalina Marghieva (aruncarea ciocanului), boxerul Vasile Belous și Sergiu Toma (judo), arcașul Dan Olaru, Ion Luchianov, Toți sînt dinamoviști. Pe locul zece s-a situat luptătoarea de stil liber Svetlana Saenko, care reprezintă Clubul Sportiv Central al Armatei.

14.08.2012

Happy end cu poliția din Stratford

Cu ce rămîi, de fapt, după o deplasare de la Jocurile Olimpice? De la cea din Atlanta am revenit cu ideea de a scrie o cărțuție și a fixa totul, dar pînă la urmă nu a ieșit nimic și multe lucruri s-au spulberat déjà din memorie. Prea mare penurie era pentru moment în țară și nici cine știe ce experiență în domeniu nu aveam ca să purced de unul singur la drum. Am rămas, deci, cu niște amintiri vagi. La Atena am descoperit, grație Rodicăi Socolov (Pe unde o mai fie buna mea colegă de la BASA-press acum, fiindcă la puțin timp după Olimpiadă a plecat din Atena?), că la Centrul municipal de presă este mai comod să activezi decît la Centrul principal de presă, că noi, reporterii sîntem slabi de tot și trebuie ceva de făcut, trebuie cineva să se revolte, să se sacrifice într-un fel, pentru a pune cît de cît lucrurile într-o albie a normalității. Așa a apărut, mai mult din mînie, cum a scris cîndva marele Ioan Chirilă "World Cup, 1996", cartea "Maratonul de la Atena".

La Centrul municipal din Beijing (Beijing Internațional Media Centre) a fost ca în poveste. Totul organizat, pus la punct, pînă în cele mai

mici detalii. Am scris ceva ce se mai păstrează încă în arhiva personală, dar n-am găsit sponsori și m-am decis de a fixa totul pe coala albă de hîrtie, pentru că din prima lucrare, în temei, doar mi-am întors numai banii cheltuiți pentru editare. Acum am numai promisiuni pentru moment că am să mă descurc și n-am să pun prea mulți bani din propriul buzunar, și risc. Mă aventurez chiar dacă sponsorul meu principal pe care mizam mult m-a dat elegant de-a șuiul pe gheață în ajunul plecării, s-a făcut niznai la sosire și slabă-i de tot speranța că-și va respecta promisiunea făcută.

Dar avem două medalii ce-s pentru noi mai scumpe chiar și decît aurul, cum s-a exprimat foarte plastic viceministrul Tinereului și Sportului, Octaviam Bodișteanu. “Ele-s de platină dacă ținem cont în ce condiții au fost obținute”, a spus el. În plus, păstrez și niște amintiri frumoase despre Londra, oamenii ei. Și cîteva dintre ele – fiți atenți toți cei ce critica în stînga și-n dreapta cu și fără prilej poliția noastră – este despre modul cum își exercită obligațiunile de serviciu oamenii ordinii publice de pe malul Tamisei.

Prima, cea cu cerșetorii, v-am relatat-o. A doua întîmplare ce m-a lăsat pironit locului, obligîndu-mă să fiu preț de cîteva minute martor s-a produs la trecerea pietonală de lîngă Clădirile Parlamentului vizavi de stația de metro Westminster. O biciclistă rămasă de pîlcul care-i o imagine frecventă a Londrei a încercat să traverseze strada pe roșu ca să prindă fluxul și a fost lovită de un motociclist-polițist. Căderea a fost dureroasă, deși polismanul a frînat prompt. Începe discuția dintre ei. Pe ton calm. Domnișoara de vreo 14 ani este întrebată cum se simte, dacă nu este nevoie să fie transportată la urgență. Se despart frumos, cu amabilitate sinceră în priviri.

În aceeași zi mai am puțin timp la dispoziție pînă a intra în ExCel London, la turneul de judo, și mai contemplez afară mulțimea din apropierea sălii. O doamnă de vîrstă medie și un băiețandru de vreo 12 ani procură bilete cu tăblița “I, m need the tichets!” . Trec minute în șir și nimeni nu le acordă nici o atenție. În sfîrșit, o pereche se oprește și le oferă un bilet, care-i cumpărat imediat. Fața puștanului radiază de bucurie. Nu trece însă nici măcar aproximativ un minut și de ei se apropie un bărbat îmbrăcat în civil, care prezintă legitimația și începe ancheta. Cine-i doamna,

are documente ce-i confirmă identitatea, la ce preț a procurat tichetul, unde activează...

La puțin timp mai vin doi inși îmbrăcați civil, ca și majoritatea spectatorilor. Fața doamnei pălește. Este derutată. Doar biletele la Olimpiadă s-au vândut din timp numai online. Ea riscă o pedeapsă. Care – nu cunosc, dar se vede că nu este dintre cele mai plăcute. Pornesc toți în direcția sălii. E timpul să plec și eu. La prima intersecție polițiștii se fac nevăzuți, iar doamna și copilandrul pășesc spre ExCel London deja cu o dispoziție normală.

...14 august, ultima mea zi de aflare la Londra. Plec la supermarketul din vecinătatea Satului Olimpic să procur niște suvenire. Punga oferită pentru cumpărături este din hârtie. Parcă-i destul de trainică și pun în ea și borseta în care se află cheile de la apartamentul închiriat, telefonul mobil, câteva lire. Trec drumul și fiindcă mai am timp liber destul intru și la Stratford Centrale. Probez o cămașă după care ies și stau puțin pe un scaun din fața cafenelei Corse apoi plec la stația de autobuze. Peste vreo 15 minute urc în autocar și sus la etajul doi, déjà în drum, la a doua stație, aud discutînd o familie de români. Devin momentan mai atent și descopăr că punga este ruptă, iar borseta lipsește.

Șoc neplăcut. Ce-i de făcut, cum salvez situația? Șansa de a forța ușa odăii apartamentului nu mă aranjează deloc. Varianta de a urca cumva la etajul doi al clădirii și a intra pe oberliht – de asemenea. Revin iute din nou la Stratford Centrale peste circa 20 de minute și la secția unde m-am oprit inițial întreb dacă nu a găsit cineva o borsetă. Nu este. Chem managerul. Primesc același răspuns. Plecăm împreună la securitatea supermarketului. Acolo sînt sfătuit să mă adresez poliției.

Cu engleza mea stîlcită sînt numai bun de a explica cele întîmplate. Au înțeles totuși esența transmisă și revenim împreună la supermarket. Unul dintre polițiști urcă pentru a verifica rezultatele camerei de luat vederi. Revine peste puțin timp și îmi spune că am plecat cu borseta în mina dreaptă. Plecăm vizavi, la Corse, și stabilim locul unde am stat și din ce punct este fixat mai bine momentul de camerele de luat vederi. Polițistul cel mai experimentat pleacă să studieze rezultatele.

Așteptăm vreo cinci minute după care al doilea polițist îmi spune să revenim la Corse pentru a preciza unele detalii la personalul cafenelei. Gabriele, chelnerița chestionată - o domnișoară originară din Lituania aveam să aflu mai târziu, care nu vorbea deloc rusa - mă întreabă de ce culoare este borseta, ce mărime are, ce conținea. Îi spun și... mi-o aduce. Totul s-a rezolvat! Îi ofer un suvenir minuscul moldovenesc ce se afla în borsetă. Mai am încă unul și îl întind polițistului. Refuză politicos să-l ia. Thanks, mister David Giluck (180 MD), mister Trevor Fox (841 MD). Dacă cumva, printr-o minune, revin la Londra numaidecât am să intru la seful vostru din Stratford pentru a vă aduce și în scris mulțumirile de rigoare.

FIȘIER BIOGRAFIC

Născut pe 21 octombrie 1948 în Climăuții de Jos (Șoldănești).

Am absolvit Universitatea de Stat din Moldova, facultatea filologie, specializarea jurnalistică (1975).

Am activat la ziarul „Moldova Socialistă” (1977-1985), Radioteleviziunea Națională (1985-1990), publicațiile „Cuvîntul” (1990-1991), „Moldova sportivă”(1991-1992), „Săptămîna” (1992-1995), „Fotbal hebdo” (1995-1997), „Flux” (1997-1999), Agenția de știri BASA-press (1999-2007). În prezent sînt angajat la Agenția Informațională de Stat MOLDPRES.

Autor al cărților „Maratonul de la Atena” (2005), „ Luptători intrați în istorie” (2008), „ Recordmenii fotbalului moldovenesc” (2010), multiplu premiant al concursurilor de tenis de masă, baschet, natație, atletism, joc de dame din cadrul Olimpiadei Asociației Presei Sportive din Moldova.

Am fost acreditat la Campionatul Mondial de fotbal (1998), Jocurile Olimpice de la Atlanta (1996), Atena (2004), Beijing (2008), Londra (2012).

Coordonate: irobu@moldpres.md, 060300752, 079193640. Cartea poate fi procurată în librăriile PRO Noi, Moldpresa, Cartier.